Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

AANKONDIGINGS:

- Ons wens die volgende lidmate ‘n Gelukkige Verjaarsdag toe: Anne-Lize du Plessis en Le-Che Badenhorst verjaar op Dinsdag 9 Junie. Ons wens julle alles van die beste toe! Lekker Verjaar!!
- Hiermee 'n vriendelike herinnering aan vanaand se Koffie & Gesels vir Gen X. Ons sien daarna uit om om 16:00 by die kerkgebou saam te kuier, koffie te geniet en met mekaar te gesels oor “Kerkwees vir vandag.” Dit beloof 'n ontspanne en waardevolle geleentheid te wees waar ons idees kan deel, mekaar beter kan leer ken en saam kan dink oor ons plek en rol in die gemeente. Ons hoop om jou daar te sien!
- Jy word hartlik uitgenooi na eKerk se aanlyn leierskap-samekoms “Leef om te Inspireer” op Woensdag 24 Junie van 10:00 tot 12:30. Hierdie inspirerende geleentheid fokus op die tema van Christelike leierskap wat ander bemagtig, motiveer en met integriteit dien. Verskeie sprekers gaan praktiese en geestelike insigte deel oor hoe ons as gelowiges en leiers 'n betekenisvolle verskil in ons

gemeenskappe kan maak. Ons sal die geleentheid lewendig hier in die kerkgebou uitsaai.

- Ons nooi elke gemeentelid hartlik uit om deel te wees van ons volgende LEKKER-EET op Vrydag 3 Julie. Die voorbereidings begin reeds om 08:00, terwyl verkope vanaf 10:00 plaasvind. Jy kan help deur voorbidding vir die projek te doen, 'n finansiële skenking te maak om die projek se beursie te versterk, en ons te laat weet waar jy bereid is om in te val en saam te werk. Ondersteun ons ook deur vooraf 'n bestelling te plaas of deur op die dag self te kom koop en die feestelike atmosfeer saam met ons te geniet. Elke hand, elke gebed en elke bydrae help om van hierdie projek 'n groot sukses te maak!

LIEF & LEED:

- Gemeente, dit is vir ons 'n besondere vreugde om die geboorte van Noah Tomas le Roux met julle te deel. Noah is op 3 Junie 2026 om 13:51 gebore. By geboorte het hy 3,37 kilogram geweeg en was hy 51 sentimeter lank. Hy is met groot liefde ontvang deur

sy trotse ouers, Jean-Jacques en Elanie le Roux. Ons dank die Here vir hierdie kosbare gawe en herinner onsself daaraan dat elke nuwe lewe 'n teken van God se goedheid en genade is. Mag Noah in die liefde van sy ouers, familie en geloofsgemeenskap grootword, en mag die Here hom ryklik seën en beskerm op sy lewenspad. Baie geluk aan Jean-Jacques en Elanie met die geboorte van hulle seuntjie.

- Tannie Hannetjie Prinsloo is Vrydag in die Arwyp hospitaal vir toetse opgeneem.

KLOK:

Die klok roep ons uit die gejaag en geraas van elke dag om hier saam in God se teenwoordigheid stil te word.

AANVANGSWOORD:

Gemeente, die Here roep vir Jona na Nineve, maar Jona klim op 'n skip na Tarsis. God wys die pad, maar Jona kies die teenoorgestelde rigting. Vandag word ons herinner dat God se roepstem ook na ons kom. Die vraag is nie of God roep nie, maar of ons bereid is om te luister

en te volg. Kom ons aanbid die Here wat ons steeds roep, selfs wanneer ons soms in die teenoorgestelde rigting beweeg..

VONKK 174: 1-4 ~ Strome van seën uit die hemel.

VOTUM:

Here, U sorg vir ons. Wat ons ontvang, kom alles van U af. 'n Pragtige deel is vir ons as gemeente afgemeet, en die erfdeel wat ons van U ontvang het, is vir ons skoon en mooi.

SEËN:

Gemeente van die Here, ontvang nou God se seën vir hierdie erediens: Genade en vrede vir ons van God die Vader, en van die Here Jesus Christus, deur die kragtige teenwoordigheid van die Heilige Gees. Amen.

Gesang 475: 1-2 ~ Allerhoogste Hemelvader

Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

DIE GELOOFSGEMEENSKAP MOET BYMEKAAR KOM:

Dit is so maklik om verskonings te vind waarom ons nie meer fisies as geloofsgemeenskap hoef saam te kom nie. Die pynlikste, maar ook die algemeenste verskoning wat ek in ons gemeenskap hoor, is: "Ek gaan nie meer kerk toe nie, want daar is mense in die kerk wat my te na gekom het; ek en my gesin dien die Here nou eerder by die huis."

Dit is diep menslik om so te voel wanneer jy binne die kerk seergemaak is, maar die Here roep ons vandag deur Hebreërs 10: 19-25 na 'n hoër en dieper werklikheid. Die Skrif herinner ons daaraan dat ons vrye toegang tot die heiligdom het, nie op grond van die mense rondom ons se volmaaktheid nie, nòg op grond van ons eie vroomheid, maar slegs deur Jesus Christus wat vir ons 'n nuwe, lewende weg geopen het.

Ons kan dus nie in isolasie bly leef nie. Die opdrag van die Woord is onomwonde: ons mag die onderlinge byeenkomste nie versuim soos sommige die gewoonte het nie. Om die Here net by die huis te dien, sny ons af

van die liggaam van Christus. Ons kom nie kerk toe omdat die mense volmaak is nie, maar ons kom bymekaar omdat dit God se direkte opdrag aan ons is.

Dit is hier, binne die gemeenskap van die gelowiges, waar ons mekaar moet aanspoor tot liefde en goeie dade, en waar ons mekaar juis te midde van ons gebreke moet verdra en vergewe.

SKULDBELYDENISGEBED:

Hemelse Vader, almagtige God, ons staan vanoggend voor U as 'n feilbare en gebroke geloofsgemeenskap.

Ons bely dat ons dikwels vinniger is om verskonings te soek as om U opdragte te gehoorsaam. Here, U roep ons om mekaar in liefde te verdra, maar ons bely dat ons harte dikwels vol ongeduld, pyn en wrok is.

Ons bely dat ons onsself soms onttrek en isoleer wanneer ander ons te na kom, in plaas daarvan om die pad van versoening en vergifnis te loop wat U vir ons oopgemaak het.

Vergewe ons waar ons vergeet dat die kerk nie 'n plek vir volmaakte mense is nie, maar 'n hospitaal vir sondaars wat deur U genade genees word.

Vergewe ons traagheid om die onderlinge byeenkomste op te soek.

Here, herstel ons verhoudings, genees die diep seerkry in ons gemeente, en gee ons die krag om mekaar waarlik aan te spoor tot liefde en goeie dade.

Stort U Heilige Gees oor ons uit sodat ons as een liggaam sal saamkom om U Naam groot te maak.

Hoor ons belydenis in die magtige Naam van God die Vader, Seun en Heilige Gees.

Amen.

Psalm 25: 2, 4 en 5

INLEIDING: DIE BOEK JONA:

Ons teks kom uit die bekende, maar dikwels misverstane Bybelboek Jona. Voordat ons saam lees uit Jona 1:1-16, is dit noodsaaklik dat ons die historiese en literêre wêreld van hierdie unieke teks reg verstaan.

Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

Die historiese profeet Jona, seun van Amittai, het geleef en opgetree gedurende die agtste eeu voor Christus (ongeveer 782–753 v.C.).

In die antieke Nabye Ooste was die Assiriërs berug vir hulle uiterste brutaliteit en militêre aggressie. Vir ’n Joodse profeet soos Jona was die gedagte dat God barmhartigheid aan sulke heidense vyande kon bewys, heeltemal ondenkbaar en teologies aanstootlik. Dit verklaar waarom Jona eerder die see invlug as om God se opdrag uit te voer.

Anders as die ander profete boeke wat grootliks uit versamelde uitsprake en profesieë bestaan, is Jona hoofsaaklik ’n prosa-vertelling of novelle. Dit maak op meesterlike wyse gebruik van ironie en satire om godsdienstige mense se vooroordele te ontbloot. Die teks keer alle verwagtings om: die profeet van God is ongehoorsaam en aan die slaap, terwyl die heidense

matrose bid, sagmoedig optree en God uiteindelik aanbid.

Kom ons luister met nuwe ore na hierdie eeue-oue vertelling oor God se grenslose genade, en hoe vinnig ons self—net soos Jona—wil weghardloop as God ons uitdaag om ons gemaksone te verlaat

SKRIFLESING: Jona 1: 1-16, 1983

[1]Die woord van die Here het tot Jona seun van Amittai
gekom: [2]"Maak klaar, gaan na die groot stad Nineve toe
en spreek hom aan, want Ek weet hoe sleg hy is."

[3]Maar Jona het klaargemaak om na Tarsis toe te vlug, weg van die Here af. Jona is af Joppe toe, en daar het hy 'n skip gekry wat op vertrek was Tarsis toe. Hy het vir die reis betaal en aan boord gegaan om saam met die bemanning Tarsis toe te gaan, weg van die Here af.

[4]Maar die Here het 'n kwaai storm oor die see laat opkom.
Daar was 'n baie sterk wind op die see, en die skip wou
uitmekaar breek. [5]Die matrose het bang geword, en

elkeen het tot sy god om hulp geroep. Hulle het die vrag van die skip in die see gegooi om die skip ligter te maak. Maar Jona was onder in die skip waarheen hy afgegaan
het om te gaan slaap. Hy het vas geslaap 6en die kaptein
het na hom toe gegaan en vir hom gesê: “Wat is dit met jou dat jy lê en slaap? Staan op en bid tot jou god. Miskien sal hy aan ons dink en dan sal ons nie vergaan nie.”

7Toe sê die manne vir mekaar: “Kom ons trek lootjies sodat ons kan uitvind oor wie hierdie ramp ons tref.”

Hulle het lootjies getrek en Jona is aangewys. 8Toe vra
hulle hom: “Vertel ons tog waarom hierdie ramp ons tref. Wat werk jy? Waarvandaan kom jy? Uit watter land en van watter volk is jy?”

9Jona het hulle geantwoord: “Ek is 'n Hebreër. Ek dien die Here die God van die hemel wat die see en die vasteland gemaak het.”

10Die manne het baie bang geword en vir Jona gesê: “Wat het jy nou aangevang?”

Hulle het te wete gekom dat hy van die Here af wegvlug:
Jona het hulle dit self vertel. 11Toe vra hulle hom: “Wat

moet ons met jou maak dat die see weer rondom ons kan kalm word?”

Die see het ondertussen al hoe onstuimiger geword.

12Jona het hulle geantwoord: “Vat my en gooi my in die see, dan sal dit kalm word rondom julle, want ek weet dit is oor my dat hierdie groot storm rondom julle woed.”

13Die manne het hard geroei om weer die vasteland te bereik, maar hulle kon nie, want die see het al hoe
onstuimiger geword rondom hulle. 14Toe bid hulle tot die
Here en sê: “Ag, Here, moet ons tog nie laat vergaan oor hierdie man nie. Moenie dat ons iemand onskuldig doodmaak nie. U is die Here, U doen wat U wil.”

15Hulle vat toe vir Jona en gooi hom in die see. Die storm op die see het toe bedaar.

16Die manne het toe baie bang geword vir die Here en hulle het vir Hom 'n offer gebring en geloftes afgelê.

PREEK:

Geliefde gemeente van ons Here Jesus Christus, ons leef in ’n wêreld waar dit bitter maklik geword het om

verskonings te vind om weg te hardloop. Ons hardloop weg van moeilike gesprekke, ons hardloop weg van pynlike herinneringe, en dikwels hardloop ons selfs weg van mekaar af. Wonder so in die stilte of daar iets of iemand is waarvan jy vandag weghardloop?

Mense sê vir my: “Dominee, ek gaan nie meer kerk toe nie, want die mense daar het my te na gekom; ek en my gesin dien die Here nou eerder op ons eie by die huis.” Ek vermoed dit is ’n reaksie wat gebore is uit egte seerkry. Dit kan ’n poging wees om jouself te beskerm teen verdere teleurstelling en die pyn wat daarmee gepaard gaan. Ek verstaan dit, meer nog, ek het ook al so gevoel.

Dan maak ek my Bybel oop en ek kyk eerlik in die spieël van God se Woord, ek lees, ek bid, ek dink en ontdek dat hierdie isolasie dalk niks anders kan wees as ons eie moderne skip na Tarsis nie.

Die Here vra my iets, maar ek gaan soos Jona letterlik in die teenoorgestelde rigting. Jona se treffende verhaal

wys vir ons wat gebeur wanneer die Here vir ons 'n duidelike opdrag gee, maar ons uit vrees, eiewysheid of diep seerkry besluit om letterlik in die teenoorgestelde rigting te vlug.

Die verhaal begin met die absolute oorvloed van menslike planne. Die woord van die Here kom tot Jona met 'n duidelike en radikale opdrag: "Meld jou aan by Nineve, die groot stad, en preek teen hom." Nineve was die binnelandse hoofstad van die magtige Assiriese ryk, berug vir uiterste brutaliteit en wreedheid teenoor Israel en sy mense.

God sê vir Jona om ooswaarts te stap, reguit na die vyand toe, om Sy oordeel en onverwagte barmhartigheid daar te gaan verkondig. Maar Jona weier. In plaas van oos, draai hy om en kies wes. Hy stap af na die hawestad Joppe, koop 'n kaartjie, en klim op 'n skip op pad na Tarsis, die verste bekende punt in die antieke wêreld, geleë in die moderne Spanje. Jona probeer fisies, emosioneel en geestelik vlug "weg van die Here af."

Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

Die teks vermeld fyn maar kragtig dat hy self vir die reis betaal het. Wanneer ons besluit om teen God se wil te gaan, voel die omstandighede aanvanklik dikwels baie gerieflik. Die skip staan reg, die finansies is daar om die kaartjie te koop, en die wind is in die seile.

Ons verwar hierdie aanvanklike gerief baie vinnig met die seën van die Here. Ons dink ons het ontsnap, dat ons op ons eie voorwaardes gelukkig kan wees, ver weg van die mense of die opdragte wat ons ontwrig.

Hierdie valse gerief hou egter nooit lank nie, want die teks skuif onmiddellik na die moment van Goddelike ontwrigting. Die Here los Jona nie in sy selfvernietigende rebellie nie. Ons kan nie vir ewig vir God wegkruip nie. Ons kan nie vir ewig van God en God se plan vir my lewe weghardloop nie. En onthou God het vir elkeen van ons ‘n plan, dit is sy roeping vir ons lewe.

Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

Die Skrif sê die Here het ’n kwaai storm op die see laat kom. Hoor ons Sy mag oor selfs die natuur kragte. Terwyl die skip dreig om op te breek en die heidense matrose in absolute paniek veg vir hulle lewens en tot hulle eie gode roep, vind ons dat die profeet van God diep in die skip se ruim waar hy vas aan die slaap is. Dit is die gevaarlike slaap van geestelike apatie en geestelike depressie.

Wat bedoel ek met geestelike apatie? Dit is 'n toestand van totale geestelike koudheid en onverskilligheid Wanneer jy weghardloop van God af, raak jy blind en doof vir God se stem en heeltemal koud vir die nood en pyn van jou medemens.

Wat bedoel ek met geestelike depressie? Dit is die emosionele en geestelike ineenstorting wat volg wanneer jy jou rug op God se roeping draai. Jona onttrek hom fisiek, isoleer homself in die donkerste deel van die skip en soek die "dood" op. Dit wys hoe die weghardloop van God af jou lewensvreugde, vrede en hoop steel, en jou met 'n diep innerlike leegheid laat.

Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

Wanneer ons weghardloop van God se opdragte af, wanneer ons onsself isoleer en sê ons dien God op ons eie terme, raak ons innerlik doof vir dit wat om ons aan die gebeur is. Jona se ongehoorsaamheid het onskuldige mense (die matrose) in gevaar gestel. Jou en my keuse om weg te hardloop van God se roeping vir my lewe af, om te weier om te vergewe of saam te kom, het altyd fisieke, emosionele en geestelike gevolge. Dit raak jou hele menswees, maar dit raak ook die mense om jou, jou gesin, jou kinders en die mense wat saam met jou die pad van die lewe stap.

God se ontwrigtende storm is egter nie 'n teken van Sy vyandigheid nie, maar juis van Sy ongelooflike begrip, vergifnis en genade.

Die skeepskaptein skud Jona wakker met die woorde: "Wat is dit met jou dat jy slaap? Staan op, roep jou God aan!" God gebruik die heidense kaptein om Sy eie profeet tot sy sinne te bring.

Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

Die hoogtepunt van die verhaal bring ons by die radikale omkering van die situasie. Die matrose werp die lot om te kyk oor wie se skuld hierdie ellende oor hulle gekom het, en die lot wys vir Jona uit. Daar staan die profeet, ontmasker voor die heidene. Sy eie belydenis in vers 9 klink ironies: “Ek is ’n Hebreër. Ek dien die Here, die God van die hemel wat die see en die droë grond gemaak het.” Wat ‘n mooi belydenis, maar nou is dit nog net woorde.

Ek wonder hier binne my wat moes deur die matrose se gedagtes gegaan het. Hulle verstaan die dodelike logika wat Jona probeer miskyk: as jou God die Skepper van die see is, hoe op aarde dink jy kan jy op die see van Hom af weghardloop?

Ten spyte van Jona se skuld, leer Jona en ons by hierdie matrose ‘n waardevolle geloofsles. Hulle probeer eers met alle mag terugroei na die droë grond toe om Jona se lewe te spaar, maar die storm word net al hoe sterker.

Uiteindelik besef hulle daar is net een uitweg. Op Jona se eie aandrang neem hulle hom en gooi hom oorboord.

Op daardie presiese oomblik gaan die omkering in vervulling: die woedende see word meteens doodstil. Die matrose word met 'n groot ontsag vir die Here vervul; hulle bring 'n offer en doen geloftes aan die lewende God. Hulle kom tot geloof! Die ongehoorsame, vlugtende profeet word in sy ondergang die instrument waardeur die heidene tot geloof kom.

Hierdie Ou Testamentiese vertelling sny vandag regdeur ons moderne verskonings. Dit ontbloot die gevaar van ons pogings om ons eie koers in te slaap. Wanneer ons sê ons bly weg van die erediens en die gemeente af omdat mense ons seergemaak het, moet ons onsself afvra: Is ons nie besig om net soos Jona in die teenoorgestelde rigting van God se opdrag af te hardloop nie? Of wat dit ook al is wat God vir jou opgedra het en jy van weghardloop.

Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

In die Nuwe Testament het ons gehoor dat God ons beveel om die onderlinge byeenkomste nie te versuim nie. Ons kom nie kerk toe omdat die mense in die banke volmaak is nie. Ons kom nie Zuurfontein toe omdat die dominee of die kerkraad nooit foute maak nie. Ons kom bymekaar omdat dit God se direkte opdrag aan ons is. Dit is juis hier, binne die dikwels stukkende en moeilike verhoudings van die geloofsgemeenskap, waar ons geroep word om Christus se vergifnis tasbaar te maak.

As jy weghardloop na jou eie Tarsis van isolasie, sny jy jouself af van die plek waar God jou wil slyp, genees en gebruik. Jy kan nie die Here waarlik dien as jy Sy liggaam, die gemeente, verwerp nie.

Jesus self het eeue later gesê dat geen teken aan Sy geslag gegee sal word nie, behalwe die teken van die profeet Jona. Waar Jona in die see gegooi is as gevolg van sy eie ongehoorsaamheid, het Jesus Christus vrywillig in die absolute storm van God se oordeel en die dood ingegaan vir óns ongehoorsaamheid. Jesus het die

diepte van die storm getrotseer sodat daar vir ons ’n nuwe en lewende weg na die Vader kan wees.

Omdat die Jesus die prys betaal het, hoef ons nie meer in vrees of rebellie weg te hardloop nie. Ons skepe van selfbeskerming en verskonings kan vandag omdraai. Laat ons daarom ophou om kaartjies na Tarsis te koop. Laat ons ophou roei teen die stroom van God se opdragte. God roep ons vanoggend terug na sy wil vir ons, terug na die opdrag van liefde, en terug na mekaar toe. Kom ons staan op uit die diep geestelike slaap, vergewe diegene wat ons te na gekom het, en stap gehoorsaam in die rigting wat die Here vir ons afgemeet het. Daar, in die gehoorsame saamwees, lê die ware genade en vrede wat alle verstand te bowe gaan.
Amen.

GEBED:

Gesang 308: 1-5 ~ Neem my lewe. Heer!

SEËNGROET:

Die Here is voor jou, met sy lig op jou pad.

Teks: Jona 1: 1-16, 1983.
Liedere: VONKK 174: 1-4; Gesang 475: 1-2; Psalm 25: 2, 4 en 5; Gesang 308: 1-5; VONKK 17: 1-2.

Die Here is langs jou; om jou te beskerm.

Die Here is om jou, om jou te seën met al sy goedheid en guns.

Die Here is onder jou as jy mag val.

Amen.

GESANG 442: 1-2 ~ Gees van God wat in my woon